

Warszawa, dnia 29 stycznia 2020 r.

Anna Korbela, Prezes Polskiej Izby Rzeczników Patentowych kadencji 2009-2013 oraz kadencji 2013-2017 <anna.korbela@aak-ip.eu>

Marek Besler, Prezes Polskiej Izby Rzeczników Patentowych kadencji 2002-2005
<besler_patent@poczta.onet.pl>

adres do korespondencji:

ul. Kilińskiego 30/2
42-202 Częstochowa

Szanowny Pan Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący Senackiej Komisji Ustawodawczej
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa

Szanowny Panie Senatorze,

ośmielamy się przedstawić spostrzeżenia dotyczące procedowanej obecnie ustawy z dnia 9 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (dalej: „nowela k.p.c.”), która przeanalizowana zostanie przez Senacką Komisję Ustawodawczą (druk Senacki nr 38 i 38A, druki sejmowe nr 45, 45-A i 122) w czasie posiedzenia w dniu 30 stycznia 2020 r.

Podkreślenia wymagają widoczne, godne podziwu starania podjęte przez Senacką Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, z jakimi procedowana ustawa była analizowana, a w wielu miejscach skutecznie poprawiona. Zmiany te zrealizowane zostały zgodnie ze staraniami i przy pełnej akceptacji przedstawicieli Rządu - projektodawcy.

Wprowadzane zmiany jednak z obiektywnych i niezawinionych przez nikogo przyczyn, na tym etapie procedowania noweli k.p.c. nie mogły doprowadzić do osiągnięcia planu noweli, zgodnie wskazywanego przez wszystkich.

Bez wątplenia celem ustawodawcy jest powierzenie rozpoznawania spraw własności intelektualnej wybranym sądom okręgowym oraz apelacyjnym i z pewnością zasługuje on na aprobatę. Lecz efekt ten może zostać osiągnięty drogą zdecydowanie prostszą i nie wymaga on wprowadzenia do Kodeksu postępowania cywilnego kolejnego postępowania odrębnego.

Regulacja objęta procedowaną obecnie:

- ustawą (o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, uchwalona przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 9 stycznia 2020 r. - druk Senacki nr 38)

nałożyłaby się w czasie na głębokie zmiany wprowadzone do Kodeksu postępowania cywilnego:

- ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1469), która weszła w życie w dniu 7 listopada 2019 r. oraz

równocześnie na zmiany wprowadzone:

- ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2309), która wejdzie w życie 27 lutego 2020 r.

Sygnalizowane wyżej zjawiska mogą pogłębić chaos prawny.

Tymczasem zakładany cel noweli k.p.c. i osiągnięcie specjalizacji sędziów orzekających w sprawach własności intelektualnej można osiągnąć poprzez nowelizację ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 52, z późn. zm.), którą przewidziano w art. 7 procedowanej ustawy z dnia 9 stycznia 2020 r. (druk nr 38).

Zamierzony efekt uzyskano by zatem:

- redukując zmiany ustawodawcze i ograniczając je do wskazanej wyżej nowelizacji ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz
- w wyniku porzestania na niezbędnych zmianach przepisów kodeksu postępowania cywilnego, ograniczonych do art. 87 oraz art. 87¹ k.p.c. (art. 1 pkt 3 i 4 procedowanej ustawy) oraz nowego art. 9 ust. 1a ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1861), art. 6 procedowanej ustawy (druk nr 38).

Za zbędne uznać należy na przykład definiowanie w kodeksie postępowania cywilnego pojęcia „*spraw własności intelektualnej*”. Pojęcie to, podobnie jak nazwa zbiorcza „*własność przemysłowa*” ma znaczenie ustalone w polskim porządku prawnym, w tym w tekstach konwencji międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, a także w aktach prawa unijnego. Termin prawny „*własność intelektualna*” został między innymi zdefiniowany w art. 2 pkt viii) Konwencji z dnia 14 lipca 1967 r. o ustanowieniu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (Dz. U. z 1975 r. Nr 9, poz. 49).

Rozwiązania przyjęte w art. 1 pkt 6) procedowanej ustawy (druk 38) są znane polskiemu porządkowi prawnemu i wyspecjalizowane sądy bez trudu będą mogły do nich sięgać, tak jak czynią to obecnie sądy rozpoznające sprawy własności intelektualnej. Wystarczyłoby jedynie ograniczenie ich ilości w drodze koncentracji orzekania.

Procedowana ustawa wskazuje wprawdzie w odnośniku „¹”, że - „*w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz. Urz. UE L 157 z 30.04.2004, str. 45)*” - należy jednak przypomnieć, że ww. dyrektywa była już przedmiotem implementacji i wprowadzenie jej do polskiego porządku prawnego dokonało się:

- ustawą z dnia 9 maja 2007 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 99, poz. 662) oraz ostatnio
- ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2309).

Procedowana ustawa zawiera niestety szereg rozwiązań wadliwych, a co najmniej wysoce kontrowersyjnych i nie wszystkie udało się wyeliminować Senackiej Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Zestaw przykładów niepokojących rozwiązań (wymagających analizy merytorycznej) zawiera załącznik do niniejszego pisma. Z opisywanych w nim syntetycznie przyczyn obawiamy się, że sygnalizowane zjawiska wprowadziłyby chaos prawny, poważnie utrudniły rozpoznawanie spraw przez sądy, Urząd Patentowy i sądy administracyjne, podwyższyło koszty tych postępowań i wywołało zjawisko braku stabilności orzecznictwa i nieprzewidywalności wydawanych orzeczeń.

Ograniczenie nowelizacji do zakresu proponowanego w niniejszym piśmie zabezpieczyć uczestników obrotu gospodarczego (zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorców) przed

skutkami wprowadzenia do polskiego porządku prawnego rozwiązań wadliwych i wysoce kontrowersyjnych.

Ograniczenie nowelizacji urealni szanse opracowania i wprowadzenia **kompleksowej regulacji, ściśle skorelowanej z przepisami regulującymi zasady prowadzenia postępowań przed Urzędem Patentowym RP oraz przed sądami administracyjnymi, wzorowanych na odpowiednich regulacjach unijnych: rozporządzeniu Rady (WE) nr 6/2002 z 12/12/2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2017/1001 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (tekst jednolity) z 14/06/2017 r.**

Potrzebę wprowadzenia **pionierskiej regulacji** dostrzega sam ustawodawca. Opracowanie jej wymagać będzie jednak wspólnego wysiłku podjętego zarówno przez praktyków, orzeczników oraz wybitnych przedstawicieli doktryny.

Chcielibyśmy zadeklarować chęć służenia pomocą, prosząc o korzystanie bez ograniczeń z naszych wieloletnich doświadczeń i wiedzy gromadzonej w trakcie wielu lat pracy zawodowej i społecznej w Polsce, a także poza jej granicami.

Pozostajemy z wyrazami szacunku –

Anna Korbela

Marek Besler

W załączeniu:

- zestaw przykładów niepokojących rozwiązań (wymagających analizy merytorycznej).

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 22 stycznia 2020 r.

Druk nr 38 A

**SPRAWOZDANIE
KOMISJI PRAW CZŁOWIEKA, PRAWORZĄDNOŚCI I PETYCJI**

o uchwalonej przez Sejm w dniu 9 stycznia 2020 r.

[ustawie o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw](#)

0020

Marszałek Senatu dnia 10 stycznia 2020 r. skierował ustawę do komisji.

Po rozpatrzeniu ustawy na posiedzeniu w dniu 22 stycznia 2020 r.

- komisja wnosi:

Wysoki Senat uchwalić raczy załączony projekt uchwały.

Przewodniczący Komisji
Praw Człowieka, Praworządności i Petycji
(-) Aleksander Pociąg

Na tekście uchwały ośmieliliśmy się przedstawić spostrzeżenia wpisane w polach, w których:

- kolorem szarym sygnalizujemy zmiany niezmiennąjące systemu prawnego,
- kolorem zielonym sygnalizujemy zmiany oczekiwane, świetne, usprawniające,
- kolorem żółtym sygnalizujemy zmiany paraliżujące system ochrony własności intelektualnej PL.

projekt

UCHWAŁA

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 9 stycznia 2020 r. ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 1:

a) skreśla się pkt 1,

Senacka Komisja PCzPiP słusznie proponuje niezmiennąęcie dotychczasowego art. 1 k.p.c. w procedowanej ustawie uchwalonej przez Sejm w dn. 9.01.2020 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego i innych ustaw – DRUK SENACKI nr 38).

Ustawodawca powinien wykazać większą konsekwencję. Dotąd nie widział potrzeby, aby w art. 1 k.p.c. dookreślać wszystkie postępowania odrębne, gdyż wszystkie mają charakter cywilny i mieszczą się w dotychczasowym ogólnym pojęciu „stosunków z zakresu prawa cywilnego”.

Zbędne było dodanie nowego § 2 w art. 1 k.p.c. oraz definiowanie zdefiniowanych już pojęć, które mają ustaloną treść w prawie międzynarodowym, unijnym i polskim (np. definicja „własności intelektualnej” zawarta jest w Art. 2 Konwencji o ustanowieniu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej, której Polska jest stroną (Dz. U. z 1975 r. Nr 9 poz. 49).

Senacka Komisja PCzPiP **niestety nie odniosła się** w tym miejscu do zmiany wprowadzanej procedowaną ustawą (DRUK SENACKI nr 38),

polegającej na wykreśleniu z k.p.c. Art. 17 pkt 2 k.p.c, czyli kompleksowej regulacji, którą obecnie w jednym miejscu określono sprawy rozpoznawane przez Sądy Okręgowe. Procedowana ustawa przewiduje wykreślenie tej tak jasnej regulacji:

art. 17. Do właściwości sądów okręgowych należą sprawy:

1) ...,

~~2) o ochronę praw autorskich i pokrewnych, jak również dotyczących wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych oraz o ochronę innych praw na dobrach niematerialnych;~~

Utrzymując art. 17 pkt. 2 k.p.c. można było jedynie rozważyć wprowadzenie w nim informacji o tym, że do właściwości sądów okręgowych należą także sprawy dotyczące „**odmian roślin**”, choć mieściły się w pojęciu „innych praw na dobrach”.

Senacka Komisja PCzPiP słusznie zaakceptowała zmiany zapewniające spójność z terminologią, która ma zostać przyjęta w art. 7 procedowanej ustawy. **Art. 87 § 1 k.p.c., który otrzymać ma brzmienie:**

Art. 87 § 1 Pełnomocnikiem może być adwokat lub radca prawny, w sprawach własności intelektualnej także rzecznik patentowy, a w sprawach restrukturyzacji i upadłości także osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego, a ponadto osoba sprawująca zarząd majątkiem lub interesami strony oraz osoba pozostająca ze stroną w stałym stosunku zlecenia, jeżeli przedmiot sprawy wchodzi w zakres tego zlecenia, współuczestnik sporu, jak również małżonek, rodzeństwo, zstępni lub wstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia.”.

Należy rozważyć pozostawienie w Art. 87 § 6 k.p.c.:

Art. 87 § 6. W sprawach związanych z ochroną własności przemysłowej pełnomocnikiem twórcy projektu wynalazczego może być również przedstawiciel organizacji, do której zadań statutowych należą sprawy popierania własności przemysłowej i udzielania pomocy twórcom projektów wynalazczych.

Należy rozważyć dodanie w Art. 87 § 7 k.p.c. o treści:

Art. 87 § 7. W sprawach związanych z programami komputerowymi pełnomocnikiem twórcy może być również przedstawiciel organizacji, do której zadań statutowych należą sprawy wspierania rozwoju informatyki, w tym wykorzystania oprogramowania na podstawie wolnych i otwartych licencji kodu źródłowego.

Senacka Komisja PCzPiP, naszym zdaniem, trafnie proponuje niezmiennianie art. 87¹ k.p.c.:

a) w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, a w sprawach własności intelektualnej rzecznik patentowy.”;

W naszej ocenie jest to słuszne rozwiązanie.

Senacka Komisja PCzPiP **niestety proponuje wprowadzanie nieznacznie zmienianego art. 87² k.p.c.**, który miałby otrzymać brzmienie:

5) po art. 87¹ dodaje się art. 87² w brzmieniu:

„Art. 87². § 1. W postępowaniu w sprawach własności intelektualnej obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów, radców prawnych lub rzeczników patentowych. Przepisy art. 87¹ § 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w postępowaniu, w którym wartość przedmiotu sporu nie przekracza dwudziestu tysięcy złotych.

§ 3. Sąd może zwolnić stronę, na wniosek lub z urzędu, z obowiązkowego zastępstwa przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, jeżeli okoliczności, w tym stopień złożoności sprawy, nie uzasadniają obowiązkowego zastępstwa. Zwolnienie może nastąpić w każdym stanie sprawy, w tym także na wniosek strony złożony w piśmie procesowym.

§ 4. W sprawach związanych z ochroną praw własności przemysłowej pełnomocnikiem twórcy projektu wynalazczego może być również przedstawiciel organizacji, do której zadań statutowych należą sprawy popierania własności przemysłowej i udzielania pomocy twórcom projektów wynalazczych.”;

Dla przedsiębiorców byłoby niekorzystne wprowadzenie uznaniowego przymusu (o wystąpieniu którego decydowałby arbitralnie sąd) i zmuszanie do korzystania przez przedsiębiorców z zastępstwa procesowego w warunkach skomplikowania systemu. W postępowaniach przed Urzędem Patentowym RP i sądownoadministracyjnych strona sama może oceniać, czy chce pomocy pełnomocnika. W postępowaniu cywilnym możliwość ta miałaby nie istnieć.

b) w pkt 6, art. 479⁸⁹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 479⁸⁹. § 1. Przepisy niniejszego działu stosuje się w sprawach o ochronę praw autorskich i pokrewnych, o ochronę praw własności przemysłowej oraz o ochronę innych praw na dobrach niematerialnych (sprawy własności intelektualnej).

§ 2. Sprawami **własności intelektualnej** w rozumieniu niniejszego działu **są także sprawy o:**

1) zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji;

Senacka Komisja PCzPiP **niestety proponuje wprowadzenie zmienionego art. 479⁸⁹ k.p.c.**

Wprowadzenie procedowaną ustawą Art. 479⁸⁹. § 2 k.p.c. rozbijałoby ustabilizowaną jednolitość pojęć „*własność intelektualna*” i „*własność przemysłowa*”, które zdefiniowano w Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 r. (Dz.U. z 1975 r. poz. 51), którą związane są niemal **wszystkie kraje świata** (definicja „*własności intelektualnej*” zawarta jest też w Art. 2 Konwencji o ustanowieniu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej, której Polska jest stroną - Dz. U. z 1975 r. Nr 9 poz. 49).

Dochodziłoby do „krzyżowania się” pojęć. Konwencja paryska stanowi kanon praw, do którego odesłano przecież (np. w art. 3 pkt. 5) nowelizując ostatnio ustawę Prawo własności przemysłowej. Odmiennie rozumiane są tu terminy: „*własność intelektualna*” i „*przemysłowa*”. Nowa definicja **wprowadzana w procedowanej ustawie w Art. 479⁸⁹. § 2 k.p.c.** byłaby niekonsekwentna, ponieważ nie odnosi się do „*odmian roślin*”.

- 2) ochronę dóbr osobistych w zakresie, w jakim dotyczy ona wykorzystania dobra osobistego w celu indywidualizacji, reklamy lub promocji przedsiębiorcy, towarów lub usług;
- 3) ochronę dóbr osobistych w związku z działalnością naukową lub wynalazczą”;

W tym miejscu Senacka Komisja PCzPiP **nie zaproponowała zmiany Art. 479⁹⁰ § 2 k.p.c.**, który otrzymałby brzmienie:

Art. 479⁹⁰ . § 1. Sprawy własności intelektualnej należą do właściwości sądów okręgowych. § 2. Sąd Okręgowy w Warszawie jest wyłącznie właściwy w sprawach własności intelektualnej dotyczących programów komputerowych, wynalazków, wzorów użytkowych, topografii układów scalonych, odmian roślin oraz tajemnic przedsiębiorstwa o charakterze technicznym,

który jest przepisem ustrojowym. A zatem wprowadzenie tego typu regulacji wymaga konsekwentnego zastosowania modelu realizowanego art. 7 niniejszej, procedowanej ustawy, tzn. odpowiednia norma prawna znajduje się:

➤ w ustawie odsyłającej do ➤ rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości np. zgodnie z art. 7 procedowanej ustawy, tj. zgodnie z prawidłowym modelem:

➤ ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 52, 55, 60, 125) odsyłającej do ➤ rozporządzenia, które może w każdej chwili zostać wydane przez Ministra Sprawiedliwości, jest oczekiwane, bez trudu znakomicie uporządkuje system, które powtórzy znakomity i sprawdzony model sądownictwa niemieckiego w sprawach z tego zakresu i

➤ ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1231, z późn zm.) odsyłającej do ➤ rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wyznaczania sądów rejonowych rozpoznających sprawy o przestępstwa wynikające z prawa autorskiego i praw pokrewnych z dnia 16 października 2002 r. (Dz. U. Nr 180, poz. 1510 z późn. zm.).

Jak zaproponowany Art. 479⁹⁰. § 2 miałby się do reguł ogólnych skoro **we wszystkich innych przypadkach** zakres kognicji sądów wyznaczają ustawy i wydane na ich podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości (wydane na mocy ustaw)?

Wprowadzenie tego rodzaju zapisu do kodeksu postępowania stanowiłoby **ewenement**.

Równocześnie ustawodawca nie wyjaśnił, na jakich zasadach miałby działać organizowany sąd i jak zostałyby skompletowany korpus sędziowski, który miałby orzekać w sprawach o **największym znaczeniu dla gospodarki Polski**.

Zagadnienia dotyczące regulacji ustrojowej **regulować powinna** ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 52, 55, 60, 125, 1469 i 1495), nie ustawa Kodeks postępowania cywilnego.

Dlaczego art. 479⁹⁰ § 2 k.p.c. miałby określać to, co ma czynić art. 20 ustawy ustrojowej, do której słusznie odsyła Art. 7 procedowanej ustawy? **Art. 7 procedowanej ustawy przewiduje odmienne i znakomite rozwiązanie?**

- 2) w art. 1 w pkt 6, w art. 479⁹² w § 1 skreśla się wyrazy „wydanym na podstawie art. 200 § 2”;

Senacka Komisja PCzPiP **zapropowała zmiany Art. 479⁹² § 1 k.p.c.**, który otrzymałby brzmienie:

Art. 479⁹² . § 1. Sąd właściwy w sprawie własności intelektualnej nie jest związany postanowieniem o przekazaniu sprawy ~~wydanym na podstawie art. 200 § 2~~. Sąd ten w razie stwierdzenia swojej niewłaściwości przekazuje sprawę innemu sądowi, nie wyłączając sądu przekazującego.

Art. 479⁹² k.p.c. wciąż miałby pozostać w systemie, przy czym można przytoczyć zapisy art. 200 k.p.c.

Art. 200 [Brak właściwości]

§ 1 (*uchylony*)

§ 1¹. Swoją właściwość sąd bierze pod rozwagę z urzędu w każdym stanie sprawy.

§ 1². Niewłaściwość dająca się usunąć za pomocą umowy stron sąd bierze pod rozwagę z urzędu tylko do czasu doręczenia pozwu. Po doręczeniu pozwu sąd bierze tę niewłaściwość pod rozwagę tylko na zarzut pozwanego, zgłoszony i należycie uzasadniony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy.

§ 1³. Przepisy § 1¹ i 1² nie uchybiają przepisowi [art. 15](#).

§ 1⁴. Sąd, który stwierdzi swą niewłaściwość, przekazuje sprawę sądowi właściwemu.

§ 2. Sąd, któremu sprawa została przekazana, jest związany postanowieniem o przekazaniu sprawy. Nie dotyczy to wypadku przekazania sprawy sądowi wyższego rzędu. Sąd ten w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę innemu sądowi, który uzna za właściwy, nie wyłączając sądu przekazującego.

§ 3. Czynności dokonane w sadzie niewłaściwym pozostaia w mocy.

Senacka Komisja PCzPiP **nie proponowała w tym miejscu zmiany Art. 479⁹³ k.p.c.**, który otrzymałby brzmienie:

Art. 479⁹³. Jeżeli w sprawie o naruszenie sąd uzna, że ścisłe udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe, nader utrudnione lub oczywiście niecelowe, może w wyroku zasądzić **odpowiednią sumę** według swojej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Z art. 479⁹³ k.p.c. nie wynika, jakich roszczeń pieniężnych dotyczy ten przepis (odszkodowanie, zwrot korzyści, pokutne). **Szczególne normowanie** możliwości zasądzenia odpowiedniej sumy **nie jest potrzebne**, ponieważ o takiej możliwości mowa w art. 322 k.p.c.:

Art. 322 [Zasądzenie odpowiedniej sumy] ¹³³ Jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, o zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ścisłe udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe, nader utrudnione lub oczywiście niecelowe, może w wyroku zasądzić **odpowiednią sumę** według swej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Senacka Komisja PCzPiP **nie proponowała zmiany Art. 479⁹⁴ k.p.c.**, który otrzymałby brzmienie:

Art. 479⁹⁴. Ilekroć w przepisach niniejszego działu jest mowa o naruszeniu, należy przez to rozumieć także zagrożenie tym naruszeniem.

Art. 479⁹⁴ k.p.c. zawiera zbędne odwołanie do groźby naruszenia praw własności intelektualnej, które wynika z przepisów prawa materialnego, np. art. 285 p.w.p. (Prawa własności przemysłowej) oraz art. 18 ust. 1 u.z.n.k. (ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji):

Art. 285 [Zaprzestanie groźących naruszeń] Uprawniony z patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji bądź osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać zaprzestania działań groźących naruszeniem prawa.

Art. 18 [Roszczenia]

1. W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać:

Senacka Komisja PCzPiP **nie proponowała zmiany Art. 479⁹⁶** ani też **Art. 479⁹⁷ k.p.c.**, które otrzymałyby brzmienie:

Art. 479⁹⁶. Przepisy dotyczące obowiązanej stosuje się do osoby, w tym również pozwanej, w której władaniu znajduje się środek dowodowy lub która może umożliwić jego zabezpieczenie.

Art. 479⁹⁷. § 1. Sąd może udzielić zabezpieczenia środka dowodowego przed wszczęciem postępowania lub w jego toku aż do zamknięcia rozprawy w pierwszej instancji.

§ 2. Wniosek o zabezpieczenie środka dowodowego sąd rozpoznaje bezzwłocznie, nie później jednak niż w terminie tygodnia od dnia jego wpływu

Art. 479⁹⁶ i Art. 479⁹⁷ wprowadzałyby i legitymizowałyby zasadę pełnej **dowolności, nieprzewidywalności, a przy tym niewzruszalności** zaskakiwania stron

Senacka Komisja PCzPiP **nie proponowała zmiany Art. 479⁹⁸ k.p.c.**, który otrzymałby brzmienie:

Art. 479⁹⁸. § 1. Sąd udziela zabezpieczenia środka dowodowego na wniosek uprawnionego, który **uprawdopodobnił roszczenie**, jak również **interes prawny** w zabezpieczeniu.

§ 2. **Interes prawny** w zabezpieczeniu środka dowodowego istnieje, gdy brak żądanego zabezpieczenia uniemożliwia lub poważnie utrudnia przytoczenie lub udowodnienie istotnych faktów, jak również, gdy zachodzi ryzyko zniszczenia środka dowodowego lub opóźnienie w uzyskaniu środka dowodowego może uniemożliwić lub poważnie utrudnić osiągnięcie celu postępowania dowodowego, lub gdy z innych przyczyn zachodzi potrzeba stwierdzenia istniejącego stanu rzeczy.

W Art. 479⁹⁸ **znów interes faktyczny mylony jest z interesem prawnym.** Przepis ogólny k.p.c. dotyczący zabezpieczenia dowodów (art. 312 k.p.c.) nie nakłada obowiązku wykazania interesu prawnego przez wnioskodawcę. Powstaje pytanie czemu przepis Art. 479⁹⁸ miałby wprowadzać wymogi dalej idące niż wynika to z przepisu ogólnego. Utrudniałby postępowanie.

Senacka Komisja PCzPiP **nie proponowała w tym miejscu zmiany Art. 479⁹⁸ k.p.c.**, który otrzymałby brzmienie (zgodne z procedowaną ustawą uchwaloną przez Sejm w dn. 9.01.2020 r. o zm. ustawy **Kodeks postępowania cywilnego i in. ustaw – DRUK SENACKI nr 38**):

Art. 479⁹⁸. § 1. Sąd udziela zabezpieczenia środka dowodowego na wniosek uprawnionego, który **uprawdopodobnił roszczenie**, jak również **interes prawny** w zabezpieczeniu.

§ 2. **Interes prawny** w zabezpieczeniu środka dowodowego istnieje, gdy brak żądanego zabezpieczenia uniemożliwia lub poważnie utrudnia przytoczenie lub udowodnienie istotnych faktów, jak również, gdy zachodzi ryzyko zniszczenia środka dowodowego lub opóźnienie w uzyskaniu środka dowodowego może uniemożliwić lub poważnie utrudnić osiągnięcie celu postępowania dowodowego, lub gdy z innych przyczyn zachodzi potrzeba stwierdzenia istniejącego stanu rzeczy.

W art. 479⁹⁸ § 1 k.p.c. Nie jest jasne, czy wymagane jest uprawdopodobnienie roszczenia, jego uprawdopodobnienie w wysokim stopniu (jak w art. 286¹ p.w.p.), czy udowodnienie. Pojęcie to używane jest w wyraźnie różnym sensie także w art. 479⁹⁸, art. 479¹⁰⁶ § 1, art. 479¹⁰⁷, art. 479¹¹² § 1, art. 479¹¹⁵ k.p.c. Wykazanie powinno się przy tym odnosić do faktu naruszenia, a nie do roszczenia, które z niego wynika, a które zależne będzie od tego, na jakie ustalenia pozwolą zabezpieczone/wydobyte dowody lub uzyskane informacje.

AN: powraca konieczność odróżniania „**interesu prawnego**” i „**faktycznego (biznesowego)**”.

- 3) w art. 1 w pkt 6, w art. 479¹⁰⁰ w § 6 oraz w art. 479¹¹⁹ w § 2 wyrazy „jedną czy więcej niż jedną stronę” zastępuje się wyrazami „tylko obowiązanego czy także uprawnionego”;

Senacka Komisja PCzPiP **zapropnowała zmiany Art. 479¹⁰⁰ § 6 k.p.c.**, który otrzymałby brzmienie:

Art. 479¹⁰⁰. § 6. Zażalenie obowiązanego lub pozwanego w zakresie, w jakim powołuje się na ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, sąd rozpoznaje na posiedzeniu niejawnym. Od uznania sądu zależy, czy na posiedzeniu wysłucha ~~jedną czy więcej niż jedną stronę~~ „tylko obowiązanego czy także uprawnionego”.

Art. 479¹⁰⁰ § 6 k.p.c. przewiduje możliwość rozpoznawania sprawy przy udziale tylko jednej ze stron.

Niezmieniony pozostałby Art. 479¹⁰⁰ § 8 k.p.c., który otrzymałby brzmienie:

Art. 479¹⁰⁰. § 8. W przypadku prawomocnego oddalenia wniosku o zabezpieczenie środka dowodowego zabezpieczenie upada. Sąd, na wniosek obowiązanego, wydaje postanowienie stwierdzające upadek zabezpieczenia, na podstawie którego obowiązanym odbiera środki dowodowe złożone w sądzie.

Nie jest jasne, czy w Art. 479¹⁰⁰ § 8. k.p.c. przewidziano odebranie środków dowodowych złożonych tylko przez obowiązanego?

Tymczasem zasady zabezpieczenia dowodów unormowano w art. 310 i nast. k.p.c.

Senacka Komisja PCzPiP **nie zaproponowała zmiany Art. 479¹⁰¹ § 2 i 4 k.p.c.**, które (zgodne z procedowaną ustawą uchwaloną przez Sejm w dn. 9.01.2020 r. o zm. ustawy **Kodeks postępowania cywilnego i in. ustaw – DRUK SENACKI nr 38**) otrzymywałyby on brzmienie:

Art. 479¹⁰¹. § 2.

§ 2. W przypadku orzeczenia sposobu zabezpieczenia środka dowodowego w postaci sporządzenia szczegółowego opisu **komornik sporządza protokół.**

Art. 479¹⁰¹. § 4

§ 4. **Komornik** odbiera przedmioty oraz sporządza protokół bez udziału uprawnionego. Przepis art. 814 stosuje się odpowiednio. Odebrane przedmioty oraz protokół komornik składa w sądzie. Nie podlegają one włączeniu do akt do dnia uprawomocnienia się postanowienia o zabezpieczeniu środka dowodowego.

W styczniu 2019 r. weszły w życie:

- ustawa z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 771 z późn. zm.) oraz
- ustawa z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2363). Wysokość opłaty minimalnej wynosi 300,00 PLN na zasadzie art. 28 pkt 3 ww. ustawy.

Przedsiębiorcy są bezradni, ponieważ Komornicy odmawiają udziału w tego typu postępowaniach, o jakich mowa w nowelizowanej ustawie. Wskazują rozmaite powody, by odmówić udziału w trudnych, czasochłonnych i związanych z dużą odpowiedzialnością postępowaniach:

- urlop,
- grypa,
- awaria sprzętu itp.

Od stycznia 2019 r. ww. regulacje dotyczące postępowań egzekucyjnych i zabezpieczających prowadzonych przez komorników wymagają dostosowania ich do wymogów spraw z zakresu ochrony własności intelektualnej.

- 4) w art. 1 w pkt 6, w art. 479¹¹⁷ w § 3 wyrazy „odmówić udzielenia informacji również wówczas, gdy” zastępuje się wyrazami „jednak odmówić udzielenia informacji, z tego powodu, że”:

Senacka Komisja PCzPiP **zaproponowała jedynie zmianę Art. 479¹¹⁷ § 3 k.p.c.**, który otrzymałby brzmienie (zgodne z procedowaną ustawą uchwaloną przez Sejm w dn. 9.01.2020 r. o zm. ustawy **Kodeks postępowania cywilnego i in. ustaw – DRUK SENACKI nr 38**):

Art. 479¹¹⁷ § 3. Obowiązany nie może ~~odmówić udzielenia informacji również wówczas, gdy~~ „jednak odmówić udzielenia informacji, z tego powodu, że” ich udzielenie mogłoby narazić jego lub jego bliskich, o których mowa w art. 261 § 1, na dotkliwą i bezpośrednią szkodę majątkową.

Art. 479¹¹⁷ § 3 k.p.c. przewidziano, że to, czy obowiązany zaszkodzi swojej rodzinie jest nieistotne? Obowiązany jest zobowiązany nawet do szkodenia swojej rodzinie, czy tak?

Dyrektywa wskazana w odnośniku „1” procedowanej ustawy przewiduje w art. 8 ust 3 pkt d), że przepisy o obowiązku przedłożenia informacji „stosuje się bez uszczerbku dla innych przepisów ustawowych, które ... d) umożliwiają odmowę przekazania informacji, które zmusiłyby osobę określoną w ust. 1 do przyznania się do działu lub udziału bliskich krewnych w naruszaniu prawa własności intelektualnej.”

Senacka Komisja PCzPiP **nie zaproponowała w tym miejscu zmiany Art. 479¹²⁰ k.p.c.**, który otrzymałby brzmienie (zgodne z procedowaną ustawą uchwaloną przez Sejm w dn. 9.01.2020 r. o zm. ustawy **Kodeks postępowania cywilnego i innych ustaw – DRUK SENACKI nr 38**):

Art. 479¹²⁰. Przewodniczący, na wniosek uprawnionego, wyznacza **posiedzenie niejawne w celu ustnego wyjaśnienia udzielonych informacji.**

Art. 479¹²⁰ k.p.c. przewidziano posiedzenie niejawne z udziałem tylko jednej ze stron postępowania ... ?

Senacka Komisja PCzPiP **nie zaproponowała zmiany tytułu Rozdziału 5 k.p.c.**, który otrzymałby brzmienie (zgodne z procedowaną ustawą uchwaloną przez Sejm w dn. 9.01.2020 r. o zm. ustawy **Kodeks postępowania cywilnego i in. ustaw – DRUK SENACKI nr 38**):

Rozdział 5 Powództwa szczególne

W rozdziale opisano „powództwo wzajemne”, które nie jest „powództwem szczególnym”. Najważniejszy jednak problem stanowi opisana tu regulacja, która przewidywałaby unieważnianie niektórych praw wyłącznych, w tym wybranych praw udzielonych przez Urząd Patentowy RP.

Orzeczenia o unieważnieniu mają ogromne znaczenie. Decydują często o losie przedsiębiorstw i zatrudnionych w nich pracowników. Orzeczenia o unieważnieniu wydawane miałyby być przez zespoły orzecznicze, których zasady powoływania nie są znane. Zachodzi obawa, że wyroki o unieważnieniu wydawane byłyby przez nieprzygotowany korpus orzekający.

Przepisy noweli obejmujące Rozdział 5 – powództwo wzajemne – w przypadku ich wprowadzenia wywołają najpoważniejsze problemy.

Postępowania w sprawach o stwierdzenie nieważności krajowych praw do znaków towarowych i wzorów przemysłowych oraz o stwierdzenie wygaśnięcia krajowych praw do znaków towarowych jest obecnie rozpoznawane w postępowaniu administracyjnym i sądowno-administracyjnym. Dopuszczenie możliwości dochodzenia roszczeń w tym zakresie na drodze sądowej w postępowaniu cywilnym wymagałoby kompleksowej regulacji, ściśle skorelowanej z przepisami ustawy z 30/06/2000 r. **Prawo własności przemysłowej**. Niestety procedowana nowela zawiera jedynie szczątkowe unormowania, **nieuwzględniające specyfiki praw wyłącznych** i odnoszącego się do nich postępowania. Niestety **nie wzorowano się na odpowiednich regulacjach unijnych**: rozporządzeniu Rady (WE) nr 6/2002 z 12/12/2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2017/1001 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (tekst jednolity) z 14/06/2017 r.

Już sam tytuł Rozdziału 5 **Powództwa szczególne** – nie jest właściwy, ponieważ „**pozew wzajemny**” i „**żądanie ustalenia**” w trybie art. 189 k.p.c. są typowymi i znanymi co do zasady środkami prawnymi.

Senacka Komisja PCzPiP **nie zaproponowała w tym miejscu zmiany Art. 479¹²⁶ k.p.c.**, który otrzymałby brzmienie (zgodne z procedowaną ustawą uchwaloną przez Sejm w dn. 9.01.2020 r. o zm. ustawy **Kodeks postępowania cywilnego i in. ustaw – DRUK SENACKI nr 38**):

Art. 479¹²⁶ . § 1. W przypadku wytoczenia powództwa, o którym mowa w art. 479¹²², sąd zwraca się do Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z żądaniem udzielenia informacji, czy przed Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej toczy się już sprawa o unieważnienie lub stwierdzenie wygaśnięcia prawa.

§ 2. Prezes Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej niezwłocznie udziela informacji, o których mowa w § 1, w formie pisemnej albo postaci elektronicznej.

§ 3. Jeżeli **przed** Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej **toczy się** sprawa o unieważnienie lub stwierdzenie wygaśnięcia prawa, sąd zawiesza postępowanie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania przed Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. Sąd odrzuca pozew wzajemny o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie prawa, jeżeli decyzja wydana przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, dotycząca tego samego przedmiotu sprawy, w tym podstawy powództwa wzajemnego, stała się **prawomocna**.

To, że **przed** Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej **nie toczy się** sprawa o unieważnienie lub stwierdzenie wygaśnięcia prawa - nie oznacza, że **nie „toczy się sprawa”** zainicjowana wnioskiem skierowanym do Urzędu Patentowego. Skarga na decyzję wydaną przez Urząd Patentowy może być rozpoznawana przez Wojewódzki Sąd Administracyjny, a następnie skarga kasacyjna rozpoznawana przez Naczelny Sąd Administracyjny **przez kilka kolejnych lat, nim decyzja Urzędu Patentowego stanie się prawomocna**.

Sędzia cywilista, czasem pełnomocnik, a z pewnością przedsiębiorca będzie miał problem z rozróżnieniem decyzji „*ostatecznej w administracyjnym toku Instancji*” oraz „*prawomocnej*”.

Z pewnością projektowany przepis Art. 479¹²⁶ przewiduje równoległe prowadzenie postępowań zmierzających do unicestwienia prawa wyłącznego ze szkodą dla systemu, budżetu państwa i porządku prawnego.

Zatem Art. 479¹²⁵ k.p.c. nie rozstrzyga co w sytuacji, gdy wydana przez Urząd Patentowy RP decyzja zostaje zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Tymczasem zawieszenie postępowania sądowego ograniczone jest wyłącznie do sytuacji, gdy sprawa toczy się wyłącznie przed Urzędem.

Nie wiadomo także, jakie powinno być rozstrzygnięcie tzw. „sądu własności intelektualnej”, gdy wydano w sprawie o unieważnienie lub stwierdzenie wygaśnięcia prawomocną decyzję administracyjną (rozporządzenia nakazują wówczas odrzucić pozew). Podstawy odrzucenia pozwu wzajemnego nie może stanowić w tym wypadku przepis art. 199 k.p.c., ze względu na brak odniesienia do prawomocnej decyzji administracyjnej. Brak także przepisu wskazującego na możliwość (lub jej brak) wystąpienia do Urzędu Patentowego RP z wnioskiem zawierającym tożsame roszczenie po prawomocnym zakończeniu postępowania sądowego lub w jego toku.

- 5) w art. 2, w art. 80 w ust. 3 wyraz „udzielenia” zastępuje się wyrazem „żądania”;

6) w art. 4 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) uchyla się art. 286²”;

Senacka Komisja PCzPiP **nie zaproponowała w tym miejscu zmiany art. 4** procedowanej ustawy (zgodne z procedowaną ustawą uchwaloną przez Sejm w dn. 9.01.2020 r. o zmianie ustawy **Kodeks postępowania cywilnego i innych ustaw – DRUK SENACKI nr 38**), który przewiduje wprowadzenie następujących zmian:

Art. 4. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 776, z 2018 r. poz. 2302 oraz z 2019 r. poz. 501 i 2309) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 152¹⁴ dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W uzasadnionych przypadkach, pod rygorem obciążenia kosztami tłumaczenia, Urząd Patentowy może wezwać uprawnionego z rejestracji międzynarodowego znaku towarowego, aby złożył tłumaczenie przysięgłe wykazu towarów międzynarodowego znaku towarowego objętego notą, o której mowa w ust. 1. Przepis ten stosuje się do odpisów wyroków przesyłanych Urzędowi Patentowemu na podstawie art. 479¹²⁸ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.¹)”;

Zapis ten stanowi jedyny znany nam przykład na świecie występujący w systemie własności intelektualnej, gdy przewiduje się wzywaniem uprawnionego z rejestracji międzynarodowego znaku towarowego, aby złożył tłumaczenie przysięgłe wykazu towarów międzynarodowego znaku towarowego objętego notą a także by złożył tłumaczenia przysięgłe innych dokumentów. Jeśli konieczne jest przedstawienie specjalistycznych tłumaczeń - to nie o walorze tłumaczeń przysięgłych, ponieważ do przygotowania tłumaczeń w postępowaniach z zakresu ochrony własności intelektualnej konieczne jest dysponowanie przez osobę tłumaczącą wiedzą specjalistyczną nie tyle z zakresu językoznawstwa, co z zakresu własności intelektualnej.

Natomiast nieco dalej w procedowanej ustawie, która (w przypadku odrzucenia przez Sejm zmian Senatu) może być ustawą z dnia 9 stycznia 2020 r. – DRUK SENACKI nr 38) wprowadzono zapis niezakwestionowany przez Senacką Komisję PCzPiP:

„**Art. 19.** W ustawie z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. poz. 2309) w art. 1 uchyla się pkt 42.

42) po art. 286¹ dodaje się art. 286² w brzmieniu:

„Art. 286². 1. Uprawniony z patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji lub osoba, której ustawa na to zezwala, może wystąpić z wnioskiem do sądu właściwego do rozpoznania spraw o naruszenie tych praw, także przed wytoczeniem powództwa, o nakazanie naruszającemu udzielenia informacji o pochodzeniu, sieciach dystrybucji, ilości i cenach towarów lub usług, które są konieczne dla dochodzenia roszczenia przez tego uprawnionego, jeżeli wykaże on wiarygodne okoliczności wskazujące na naruszenie patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji.

Zatem w procedowanej ustawie (DRUK SENACKI nr 38) wprowadzono zapis niezakwestionowany przez Senacką Komisję PCzPiP, zmieniający przepis, który ma wejść w życie 27 lutego 2020 r., a który nie wszedł jeszcze do porządku prawnego PL.

7) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1861) wprowadza się następujące zmiany:

„Art. 6. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1861) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W postępowaniu cywilnym rzecznik patentowy może występować w charakterze pełnomocnika również w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej innych niż sprawy własności przemysłowej.”;

2) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Rzecznik patentowy może odmówić udzielenia pomocy lub wypowiedzieć pełnomocnictwo tylko z ważnych powodów, o których informuje zainteresowanego.”;

Senacka Komisja PCzPiP **zapropowała w tym miejscu zmiany art. 6** procedowanej ustawy (ustawy uchwalonej przez Sejm w dn. 9.01.2020 r. o zmianie ustawy **Kodeks postępowania cywilnego i innych ustaw – DRUK SENACKI nr 38**).

Zmiany te miały polegać na wprowadzeniu poprawek do sformułowanego w procedowanej ustawie Art. 6, który przewidywał dodanie uzupełnienia w ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych, tj. przewidywał, że:

w art. 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a, który (w brzmieniu według procedowanej ustawy) miałby mieć treść:

„1a. W postępowaniu cywilnym rzecznik patentowy występuje w charakterze pełnomocnika w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej.”

Senacka Komisja PCzPiP **zapropowała** przedstawione w punkcie wyżej następujące zmiany:

1) w art. 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W postępowaniu cywilnym rzecznik patentowy może występować w charakterze pełnomocnika również w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej innych niż sprawy własności przemysłowej.”, czyli:

„1a. W postępowaniu cywilnym rzecznik patentowy ~~występuje~~ **może występować** w charakterze pełnomocnika w postępowaniu ~~również w sprawach~~ **postępowaniu** w sprawach własności intelektualnej ~~innych niż sprawy własności przemysłowej.~~”

Senacka Komisja PCzPiP **zapropowała** także kolejną, następującą **zmianę** (jak przytoczono w punkcie wyżej):

2) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Rzecznik patentowy **może odmówić udzielenia pomocy** lub wypowiedzieć pełnomocnictwo tylko z ważnych powodów, o których informuje zainteresowanego.”

Konieczne jest jednak **utrzymanie określenia ograniczającego obowiązki rzeczników patentowych** przewidziane w art. 10 ust. 1. Wg dotychczasowej redakcji ww. przepisu są **nimi sprawy własności przemysłowej**. Ograniczenie takie jest konieczne, ponieważ w przeciwnym wypadku

w wyniku wprowadzenia zapisu art. 10 ust. 1 zaproponowanego przez Senacką Komisję PCzPiP rzecznicy patentowi wykonywaliby jedyny „wolny” zawód w Polsce, którego przedstawicie **byliby zobligowani do świadczenia pomocy na bliżej nieokreślonych obszarach aktywności**.

Senacka Komisja PCzPiP zaakceptowała w tym miejscu zapis art. 7 procedowanej ustawy (ustawy uchwaloną przez Sejm w dn. 9.01.2020 r. o zm. ustawy Kodeks postępowania cywilnego i in. ustaw – DRUK SENACKI nr 38), który jest znakomity i otrzymałby brzmienie:

Art. 7. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 52, 55, 60, 125, 1469 i 1495) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 uchyla się § 2;

2) w art. 20:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) może przekazać jednemu sądowi apelacyjnemu rozpoznawanie spraw własności intelektualnej z własności lub części obszarów własności innych sądów apelacyjnych,”

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) może przekazać jednemu sądowi okręgowemu rozpoznawanie spraw własności intelektualnej z własności lub części obszarów własności innych sądów okręgowych,”

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wyznacza sądy okręgowe właściwe do rozpoznawania spraw z zakresu ochrony unijnych znaków towarowych i wzorów wspólnotowych (sądy unijnych znaków towarowych i wzorów wspólnotowych) oraz ustala ich obszary własności w tych sprawach,”

Z tym, że Art. 7 noweli przewiduje znakomite rozwiązanie, jednak dotyczące regulacji ustrojowej. Równocześnie niepotrzebnie w procedowanej ustawie przewiduje się wprowadzenie do k.p.c. przepisu 479⁹⁰ § 2, który miałby jednak w tym miejscu określać to, co ma czynić art. 20 ustawy ustrojowy.

8) w art. 12 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) uchyla się art. 52;”;

9) w art. 15 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.) w art. 911³ § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W razie zajęcia praw majątkowych zarejestrowanych w rejestrze akcjonariuszy, o którym mowa w art. 300³⁰ § 1 i art. 328¹ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, z późn. zm.), komornik występuje także z żądaniem ujawnienia zajęcia tych praw do podmiotu prowadzącego ten rejestr, wzywając go do zawiadomienia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia żądania, o:

- 1) dacie wpisania zajęcia praw majątkowych w rejestrze akcjonariuszy albo przeszkodzie do jego dokonania;
 - 2) liczbie lub wartości oraz rodzaju, seriach i numerach albo odrębnych oznaczeniach, o których mowa w art. 55 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zajętych praw majątkowych, jeżeli rejestr akcjonariuszy zawiera takie dane.”;”;
- 10) w art. 15 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) w art. 9 w pkt 2, w pkt 8a lit. h otrzymuje brzmienie:
- „h) wzmiankę o uchwale o emisji obligacji zamiennych i akcji przyznawanych w zamian za te obligacje, wskazującą maksymalną liczbę emitowanych akcji, a także wzmiankę o prawie obligatariuszy do udziału w zysku,”;”;
- 11) w art. 15 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
- „6a) uchyla się art. 14;”;
- 12) w art. 16:
- a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
- „2a) w art. 3 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Podstawę zastosowania środków egzekucyjnych, o których mowa w art. 1a pkt 12 lit. a, stanowi zawiadomienie o zajęciu prawa majątkowego zobowiązanego u dłużnika zajętej wierzytelności albo podmiotu prowadzącego rejestr akcjonariuszy, albo protokół zajęcia prawa majątkowego, albo protokół zajęcia i odbioru ruchomości, albo protokół odbioru dokumentu.”;”;
- b) w pkt 8 w poleceniu nowelizacyjnym po wyrazach „art. 23” dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. a i dodaje się lit. b w brzmieniu:
- „b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) art. 3 pkt 2 lit. b, który wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2020 r.”;”;

13) w art. 16 skreśla się pkt 4;

14) dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019) w art. 214 w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) udziału pracowników reprezentujących w sumie do 15% kapitału zakładowego spółki, w przypadku prostej spółki akcyjnej – do 15% akcji tej spółki, posiadających łącznie do 15% głosów na zgromadzeniu wspólników albo walnym zgromadzeniu.””;

15) dodaje się art. 17b w brzmieniu:

„Art. 17b. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2070) w art. 1 w pkt 41 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Podstawę zastosowania środków egzekucyjnych, o których mowa w art. 1a pkt 12 lit. a, stanowi zawiadomienie o zajęciu prawa majątkowego zobowiązanego u dłużnika zajętej wierzytelności albo protokół zajęcia prawa majątkowego, albo protokół zajęcia i odbioru ruchomości, albo protokół odbioru dokumentu.””;

16) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. W ustawie z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. poz. 2309) wprowadza się następujące zmiany:

1) ogólne określenie przedmiotu ustawy w tytule ustawy otrzymuje brzmienie: „o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych”;

2) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785, z późn. zm.) w art. 26a w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) zabezpieczenie dowodów, o którym mowa w art. 286¹ ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności

przemysłowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 776, z 2018 r. poz. 2302 oraz z 2019 r. poz. 501 i 2309);

4) nakazanie udzielenia informacji, o których mowa w art. 286² ust. 1 i 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. –

Prawo własności przemysłowej;”.”.”;

17) w art. 20 w ust. 1 wyrazy „i art. 7–9” zastępuje się wyrazami „, art. 8 i art. 9”;

18) w art. 20:

a) skreśla się ust. 2,

b) w ust. 3 po wyrazie „niezakończonych” dodaje się wyrazy „w danej instancji lub przed Sądem Najwyższym”;

19) w art. 22 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 5 pkt 3, 4 i 5 lit. b oraz art. 17a, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r.”;

20) w art. 22 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) art. 17b, który wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2020 r.”;

.....
Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
.....